

Не зітхай так безнадійно,
Скорбних уст не замикай,
Рук не складуй ще подвійно,
З лану битви не тікай.
Глянь на луг — не вся травиця
Ще потоптана упрах;
Глянь на люди — чесні лица
Ще не всі обвіяв страх.
Ще великі перепони
Злу поставлено кругом,

Не безкарно рвуться стони
Під ворожим батогом.
Встануть мученики браття,
Встануть сестри як живі...
За годиною прокляття,
Мук, кайданів та крові,
Зрадно купленої слави, —
Панство волі йде услід,
І на чолі мирсправи
Власно з'явиться нарід!